

TESTI ROMANZI

THE PENNSYLVANIA STATE UNIVERSITY
1855

TESTI ROMANZI
PER USO DELLE SCUOLE
A CURA DI E. MONACI

Mireio di Federico Mistral — Canto I.

ROMA
ERMANNO LOESCHER & C.º
(BRETSCHNEIDER & REGENBERG)
. M . D . CCCC . VI .

AVVERTENZA

Scopo di queste edizioni è agevolare nelle scuole la circolazione di testi altrimenti poco accessibili per il prezzo o la rarità dei volumi in cui vennero a luce. La lezione di ciascun testo è data soltanto come provvisoria; da bastare cioè allo studente per prenderne cognizione, e per valersene quando dovesse coordinarvi l'apparato critico. Si omette ogni specie d'illustrazioni che sieno di competenza degl' insegnanti; ma, quando si trovi opportuno, si aggiungeranno brevi prospetti grammaticali e glossarj.

E. M.

MIREIO

DI

F. MISTRAL

Canto I.

ROMA
ERMANNO LOESCHER & C.°
(BRETSCHNEIDER & REGENBERG)
. M . D . CCCC . VI .

A Federico Mistral, che mi permise d'arricchire la presente collezione con questo saggio del suo Poema, sieno qui rese grazie. Questa ristampa del Canto I della Mireio è stata condotta sulla edizione parigina dello Charpentier, 1905.

E. M.

CANT PROUMIÉ

LOU MAS DI FALABREGO

Espousicioun. — Invoucacioun au Crist, nascu dins la pastriho. — Un vièi panieraire, Mèste Ambròsi, emé soun drole, Vincèn, van demanda la retirado au Mas di Falabrego. — Mirèio, fiho de Mèste Ramoun, lou mèstre dóu mas, ie fai la benvengudo. — Li râfi, après soupa, fan canta Mèste Ambròsi. — Lou vièi, áutri-fes marin, canto un coumbat navau dóu Baile Sufren. — Mirèio questiouno Vincèn. — Recit de Vincèn: la casso di cantarido, la pesco dis iruge, lou miracle di Sànti Mario, la courso dis ome à Nimes. — Mirèio es espantado e soun amour pounchejo.

Cante uno chato de Prouvènço.
Dins lis amour de sa jouvènço,
A travès de la Crau, vers la mar, dins li bla,
Umble escoulan dóu grand Oumèro,
Iéu la vole segui. Coume èro
Rèn qu' uno chato de la terro,
En foro de la Crau se n' es gaire parla.

Emai soun front noun lusiguèsse
Que de jouinesso ; emai n' aguèsse
Ni diadèmo d'or ni mantèu de Damas,
Vole qu' en glòri fugue aussado
Coume uno rèino, e caressado
Pèr nosto lengo mespresado, [mas !
Car cantan que pèr vautre, o pastre e gènt di

Tu, Segnour Diéu de ma patrio,
Que nasquères dins la pastriho,
Enfioco mi paraulo e dono-me d'alen!
Lou sabes: entre la verduro,
Au soulèu em' i bagnaduro,
Quand li figo se fan maduro,
Vèn l'ome aloubati desfrucha l'aubre en plen.

Mais sus l' aubre qu' éu espalanco,
Tu toujour quihes quauco branco
Ounte l'ome abrama noun posque aussa la man,
Bello jitello proumierenco,
E redoulènto, e vierginenco,
Bello frucho madalenenco
Ounte l' aucèu de l' èr se vèn leva la fam.

Iéu la vese, aquelo branqueto,
E sa frescour me fai lingueto!
Iéu vese, i ventoulet, boulega dins lou cèu
Sa ramo e sa frucho inmourtalo...
Bèu Diéu, Diéu ami, sus lis alo
De nosto lengo prouvençalo,
Fai que posque avera la branco dis aucèu!

De-long dóu Rose, entre li pibo
E li sauseto de la ribo,
En un paure oustaloun pèr l' aigo rousiga
Un panieraire demouravo,
Qu'emé soun drole pièi passavo
De mas en mas, e pedassavo
Li canestello routo e li panié trauca.

Un jour qu' èron ansin pèr orto,
Emé si long fais de redorto:
— Paire, diguè Vincèn, espinchas lou soulèu!
Vesès, eila sus Magalouno,
Coume lou nivo l'empielouno!
S' aquelo emparo s' amoulouno, [belèu.
Paire, avans qu' èstre au mas nous bagnaren

— Hòu! lou vènt-larg brando li fueio....
Noun!... acò sara pas de plueio,
Respoundeguè lou vièi... Ah! s'acò 'ro lou Rau,
Es diferènt!.... — Quant fan d'araire,
Au Mas di Falabrego, paire?
— Sièis, respoundè lou panieraire.
Ah! 'cò 's un tenamen di pu fort de la Crau!

Tè, veses pas soun óuliveto?
Entre-mitan i' a quàuqui veto
De vigno e d'amelié... Mai lou bèu, recoupè,
(E n' i' a pas dos dins la coustiero!)
Lou bèu, es que i'a tant de tiero
Coume a de jour l'annado entiero
E, tant coume de tiero, en chasco i'a de pèd!

— Mai, faguè Vincèn, caspitello!
Dèu bèn falé d'óulivarello
Pèr óuliva tant d'aubre! — Hòu! tout acò se
Vèngue Toussant, e li Baussenco, [fai!
De vermeialo, d' amelenco,
Te van clafi saco e bourrenco!...
Tout en cansounejant n'acamparien bèn mai!

E Mèste Ambroi toujour parlavo...
E lou soulèu que trecoulavo
Di plus bèlli coulour tegnié li nivoulun;
E li bouié, sus si coulado,
Venien plan-plan à la soupado,
Tenènt en l' èr sis aguhiado...
E la niue soumbrejavo alin dins la palun.

— An! deja s' entrevèi dins l' iero
Lou camelun de la paiero,
Diguè mai Vincenet: sian au recatadou!...
— Aqui, ie vènon bèn li fedo!
Ah! pèr l' estiéu, an la pinedo,
Pèr dins l' ivèr, la claparedo,
Recoumencè lou vièi... Hòu! aqui i'a de tout!

E tóuti aquéli grands aubrage
Que sus li téule fan oumbrage!
E 'quelo bello font que raio en un pesquié!
E tóuti aquéli brusc d' abiho
Que chasco autouno desabiho,
E, tre que Mai s' escarrabiho,
Pendoulon cènt eissame i grand falabreguié!

— Ho! pièi, en touto la terrado,
Paire, lou mai qu' à iéu m' agrado,
Aqui faguè Vincèn, es la chato dóu mas...
E, se vous n' en souvèn, moun paire,
L' estiéu passa, nous faguè faire
Dos canestello d' óulivaire,
E metre ùni maniho à soun pichot cabas.

En devisant de talo sorto,
Se capitèron vers la porto.
La chatouno venié d'arriba si magnan;
E sus lou lindau, à l'eigagno,
Anavo alor torse uno escagno.
— Bon vèspre en touto la coumpagno!
Faguè lou panieraire en jitant si vergan.

— Mèste Ambròsi, Diéu vous lou doune!
Diguè la chato; mouscouloune
La pouncho de moun fus, vè!... Vautre? sias
D' ounte venès? de Valabrego? [tardié!
— Just! e lou Mas di Falabrego
Se devinant sus nosto rego,
Se fai tard, avèn di, coucharen au paié.

E 'mé soun fiéu, lou panieraire
S' anè 'seta su 'n barrulaire.
Sènso mai de resoun, à trena tóuti dous
Uno banasto coumençado
Se groupèron uno passado,
E de sa garbo desnousado
Crousavon e toursien li vege vouluntous.

Vincèn avié sege an pancaro;
Mai tant dóu cors que de la caro,
Certo, acò 'ro un bèu drole, e di miéu estampa;
Emé li gauto proun moureto,
Se voulès... mai terro negreto
Adus toujour bono seisseto,
E sort di rasin negre un vin que fai trepa.

De quete biais fau que lou vege
E se prepare e se gaubeje,
Éu lou sabié de founs; noun pas que sus lou
Travaiejèsse d'ourdinàri: [fin
Mai de banasto pèr ensàrri,
Tout ce qu' i mas èi necessàri,
E de rous terreiròu, e de bràvi coufin;

De panié de cano fendudo,
Qu' es tout d' eisino lèu vendudo,
E d' escoubo de mi,... tout acò, 'mai bèn mai,
Éu lou façounavo à grand dèstre,
Bon e poulit, de man de mèstre...
Mai, de l'estoublo e dóu campèstre,
Lis ome èron deja revengu dóu travai.

Deja deforo, à la fresquiero,
Mirèio, la gènto masiero,
Sus la taulo de pèiro avié mes lou bajan;
E dóu platas que treviravo,
Chasque ràfi deja tiravo,
A plen cuié de bouis, li favo...
E lou vièi e soun fiéu trenavon. — Bèn? vejan!

Venès pas soupa, Mèste Ambròsi?
Emé soun èr un pau renòsi
Diguè Mèste Ramoun, lou majourau dóu mas.
An! leissas dounc la canestello!
Vesès pas naisse lis estello?...
Mirèio, porge uno escudello.
An! à la taulo! d' aut! que devès èstre las.

— Anen! faguè lou panieraire.
E s' avancèron à-n-un caire
De la taulo de pèiro, e coupèron de pan.
Mirèio, vitamen, braveto,
Emé l' òli de l' óuliveto
le garniguè 'n plat de faveto;
Venguè pièi en courrènt i' adurre de si man.

Dins si quinge an èro Mirèio...
Coustiero bluio de Font-vièio,
E vous, colo baussenco, e vous, plano de Crau,
N' avès pu vist de tant poulido!
Lou gai soulèu l' avié 'spelido;
E nouveleto, afrescoulido,
Sa caro, à flour de gauto, avié dous pichot trau.

E soun regard èro uno eigagno
Qu' esvalissié touto magagno...
Dis estello mens dous èi lou rai, e mens pur;
Ie negrejavo de trenello
Que tout-de-long fasien d' anello;
E sa peitrino redounello
Èro un pessègue double e panca bèn madur.

E fouligaudo, e belugueto,
E sóuvagello uno brigueto!...
Ah! dins un vèire d'aigo, entre vèire aquéu biai,
Touto à la fes l' aurias begudo!
Quand pièi chascun, à l' abitudo,
Aguè parla de sa batudo, [ai! ai! ai!)
(Coume au mas, coume au tèms de moun paire,

— Bèn? Mèste Ambroi, aquesto bruno,
Nous n' en cantarés pas quaucuno?
Diguèron: es eiçò lou repas que se dor!
— Chut! mi bons ami... Quau se trufo,
Respoundè lou vièi, Diéu lou bufo
E fai vira coume baudufo?... [fort!
Cantas vautre, jouvènt, que sias jouine emai

— Mèste Ambroi, diguèron li ràfi,
Noun, noun, parlan pas pèr escàfi!
Mai vè! lou vin de Crau vai toutaro escampa
De voste got... D'aut! touquen, paire!
— Ah! de moun tèms ère un cantaire,
Alor faguè lou panieraire;
Mai aro, que voulès? li mirau soun creba!

— Si! Mèste Ambroi, acò recrèio:
Cantas un pau, diguè Mirèio. [me acò,
— Bello chatouno, Ambroi venguè dounc cou-
Ma voues noun a plus que l'aresto:
Mai pèr te plaire es deja presto.
E tout-d' un-tèms coumencè 'questo,
Après agué de vin escoula soun plen got:

I.

Lou Baile Sufren, que sus mar coumando,
Au port de Touloun a douna signau...
Partèn de Touloun cinq cènt Prouvençau.

D' ensaca l' Anglés l' envejo èro grando:
Voulèn plus tourna dins nòstis oustau
Que noun de l'Anglés veguen la desbrando.

II.

Mai lou proumié mes que navegavian,
N' avèn vist degun, que dins lis enteno
Li vòu de gabian voulant pèr centeno...

Mai lou segound mes que vanegavian,
Uno broufounié nous baiè proun peno!
E, la niue, lou jour, dur agoutavian.

III.

Mai lou tresen mes, nous prenguè l'enràbi:
Nous bouié lou sang, de degun trouba
Que noste canoun pousquèsse escouba.

Mai alor Sufren: Pichoun, à la gàbi!
Nous fai; e subran lou gabié courba
Espincho eilalin vers la costo aràbi...

IV.

O tron-de-bon-goi! cridè lou gabié,
Tres gros bastimen tout dre nous arribo!
— Alerto, pichoun! li canoun en ribo!

Cridè quatecant lou grand marinié.
Que taston d' abord li figo d' Antibo!
N' i' en pourgiren, pièi, d' un autre panié.

V.

N' avié panca di, se vèi qu' uno flamo:
Quaranto boulet van coume d' uiau
Trauca de l' Anglés li veissèu reiau...

Un di bastimen, ie restè que l' amo!
Lontèms s' entènd plus que li canoun rau,
Lou bos que cracino e la mar que bramo.

VI.

Di nemi pamens un pas tout-au-mai
Nous tèn separa: que bonur! que chale!
Lou Baile Sufren, entrepide e pale,

E que sus lou pont brandavo jamai:
— Pichot! crido enfin, que voste fio cale!
E vougnen-lèi dur 'mé d' òli de-z-Ai!

VII.

N' avié panca di, mai tout l' equipage
Lampo is alabardo, i visplo, i destrau,
E, grapin en man, l' ardi Prouvençau,

D' un soulet alen, crido: A l' arrambage!
Sus lou bord anglés sautan dins qu'un saut,
E coumenço alor lou grand mourtalage!

VIII.

Oh! quénti bacèu! oh! que chapladis!
Que crèbis que fan l'aubre que s'esclapo,
Souto li marin lou pont que s'aclapo!

Mai que d'un Anglés cabusso e peris;
Mai d'un Prouvençau à l'Anglés s'arrapo,
L'estren dins sis arpo, e s'aproufoundis.

— Sèmblo, parai? qu'es pas de crèire!
Aqui se coupè lou bon rèire.
Es pamens arriba tau que dins la cansoun.
Certo, poudèn parla sèns crento,
Iéu i' ère que teniéu l'empento!
Ha! ha! tambèn, dins ma memento,
Quand visquèsse milo an, milo an sara rejoun!

— Hoi!... sias esta d'aquéu grand chaple?
Mai, coume un dai souto l'enchaple,
Deguèron, tres contro un, vous escrapouchina!
— Quau? lis Anglés? fai en couléro
Lou vièi marin que s'engimerro...
Tournamai, risoulet coume èro,
Reprenguè fieramen soun cant entamena:

IX.

Li pèd dins lou sang, durè 'quelo guerro
Desempièi dos ouro enjusqu' à la niue.
Verai, quand la poudro embournié pu l'iue,

Mancavo cènt ome à nosto galèro;
Mai tres bastimen passèron pèr iue,
Tres bèu bastimen dóu rèi d'Anglo-terro!

X.

Pièi, quand s'envenian au païs tant dous,
Emé cènt boulet dins nòsti murado,
Emé vergo en tros, velo espeiandrado,

Tout en galejant, lou Baile amistous:
— Boutas, nous diguè, boutas, cambarado !
Au rèi de Paris parlarai de vous.

XI.

— O noste amirau, ta paraulo es franco,
I' avèn respoundu, lou rèi t' ausira...
Mai, pàuri marin, de-que nous fara?

Avèn tout quita, l' oustau, la calanco,
Pèr courre à sa guerro e pèr l' apara,
E veses pamens que lou pan nous manco !

XII.

Mai se vas amount, ensouvène-te,
Quand se clinaran sus toun bèu passage,
Que res t' amo autant que toun equipage.

Car, o bon Sufren, s'avian lou poudé,
Davans que tourna dins nòsti vilage,
Te pourtarian rèi sus lou bout dóu det !

XIII.

Es un Martegau qu' à la vesperado
A fa la cansoun, en calant si tis...
Lou Baile Sufren partè pèr Paris;

E dien que li gros d' aquelo encountrado
Fuguèron jalous de sa renoumado,
E si vièi marin jamai l' an pu vist !

A tèms lou vièi dis amarino
Acabè sa cansoun marino,
Que sa voues dins li plour anavo s' ennega;
Mai pèr li ràfi noun pas certo,
Car sèns muta, la tèsto alerto,
E 'mé li bouco entreduberto,
Lontèms après lou cant escoutavon enca.

— E vaqui, quand Marto fielavo,
Li cansoun, dis, que se cantavo!
Èron bello, o jouvènt, e tiravon de long...
L'èr s' èi fa 'n pau vièi, mai que provo?
Aro n' en canton de pu novo,
En franchiman, ounte s' atrovo [con?
De mot forço pu fin... mai quau i'entènd qui-

E dóu vièi su 'quelo paraulo,
Li bouié, s'aussant de la taulo,
Èron ana mena si sièis couble au raiòu
De la bello aigo couladisso;
E sout la triho penjadisso,
En zounzounant la cantadisso
Dóu vièi Valabregan, abéuravon li miòu.

Mai Mirèio, touto souleto,
Èro restado, risouleto,
Restado emé Vincèn, lou fiéu de Mèste Ambroi;
E tóuti dous ensèn parlavon,
E si dos tèsto pendoulavon
Uno vers l' autro, que semblavon
Dos cabridello en flour que clino un vènt galoi.

— Ace! Vincèn, fasié Mirèio,
Quand sus l' esquino as ta bourrèio
E que t' envas pèr orto adoubant li panié,
N' en dèves vèire, dins ti viage,
De castelas, de lio sóuvage,
D' endré, de vot, de roumavage!...
Nautre, sourtèn jamai de noste pijounié!

— Acò 's bèn di, madamisello!
De l' enterigo di grounsello
Tant vous levas la set que de béure au boucau,
E se, pèr acampa l' óubrage,
Dóu tèms fau eissuga l' óutrage,
Tambèn a soun plesi, lou viage,
E l'oumbro dóu camin fai óublida la caud.

Coume toutaro, tre qu' estivo,
Tant lèu que lis aubre d' óulivo
Se saran tout-de-long enrasina de flour,
Dins li plantado emblanquesido
E sus li frais, à la sentido,
Anan cassa la cantarido,
Quand verdejo e lusis au gros de la calour.

Pièi nous li croumpon i boutigo...
Quouro cuièn, dins li garrigo,
Lou vermé rouge; quouro, i clar, anan pesca
De tiro-sang. La bravo pesco!
Pas besoun de fielat ni d' esco:
I' a que de batre l' aigo fresco,
L' iruge à vòsti arribo s' empega.

Mai sias jamai estado i Santo?...
Es aqui, pauro! que se canto,
Aqui que de pertout s' adus li malandrous!
Ie passerian qu' èro la voto...
Certo, la glèiso èro pichoto,
Mai quènti crid! e quant d' esvoto!
— O Santo, gràndi Santo, agués pieta de nous!

Es l' an d' aquéu tant grand miracle...
Moun Diéu! moun Diéu! quet espetacle!
Un enfant èro au sòu, plourant, malautounet,
Poulit coume Sant Jan-Batisto;
E d' uno voues pietouso e tristo:
— O Santo, rendès-me la visto,
Fasié, vous adurrai moun agneloun banet.

A soun entour li plour coulavon.
Dóu tèms, li caisso davalavon,
Plan-plan, d' eilamoundaut, sus lou pople a-
E pas-pu-lèu la tourtouiero [grouva;
Moulavo un pau, la glèiso entiero,
Come un gros vènt dins li broutiero,
Cridavo: Gràndi Santo, oh! venès nous sauva!

Mai, dins li bras de sa meirino,
De si menoto mistoulino
Tre que l' enfantounet pousquè touca lis os
Di tres Mario benurouso,
S' arrapo i caisso miraclouso,
Emé l' arpiado vigourouso
Dou negadis en quau la mar jito uno post!

Mai pas-pu-lèu sa man aganto
Em' afecioun lis os di Santo,
(Lou veguère!) subran cridè l' enfantounet
Emè 'no fe merevihouso:
— Vese li caisso miraclouso!
Vese ma grand touto plourouso!
Anen querre, lèu, lèu, moun agneloun banet!

E vous tambèn, madamisello,
Diéu vous mantèngue urouso e bello!
Mai s'un chin, un lesert, un loup, o 'n serpatas,
O touto autro bèsti courrènto,
Vous fai senti sa dènt pougnènto;
Se lou malur vous despoutènto,
Courrès, courrès i Santo! aurés lèu de soulas.

Ansin fusavo la vihado.
La carreto desatalado
Emé si gràndi rodo oumbrejavo pas liun;
Tèms-en-tèms dins li palunaio
S' entendié dinda 'no sounaio...
E la machoto que pantaio
Au cant di roussignòu apoundié soun plagnun.

— Mai, dins lis aubre e dins li lono
D' abord qu' aniue la luno dono,
Voulès, dis, que vous conte uno fes qu'en cour-
D' en-tant-lèu gagnave li joio? [rènt
La chatouneto diguè: Soio!
E mai qu' urouso, la ninoio
En tenènt soun alen s' aprouchè de Vincèn.

— Èro à Nimes, sus l' Esplanado,
Qu' aquéli courso èron dounado,
A Nimes, o Mirèio!... Un pople amoulouna
E mai espés que péu de tèsto,
Ero aqui pèr vèire la fèsto.
En péu, descaus e sènso vesto,
Proun courrèire au mitan deja venien d' ana.

Tout-en-un-cop van entrevèire
Lagalanto, rèi di courrèire,
Lagalanto, aquéu fort que soun noum de segur
Es couneigu de vosto auriho,
Aquéu celèbre de Marsiho,
Que de Prouvènço e d' Italìo
Avié desalena lis ome li pu dur.

T' avié de cambo, avié de cueisso
Coume lou Senescau Jan Cueisso!
De large plat d'estan avié 'n plen estanié,
Mounte si courso èron escricho;
E tant n' avié, de cherpo richo,
Qu' aurias jura qu' à si traficho,
Mirèio, l' arc-de-sedo espandi se tenié!

Mai tout-d' un-tèms, beissant la tèsto
Lis autre cargon mai si vèsto...
Res emé Lagalanto auso courre. Lou Cri,
Un jouveinet de primo traco,
(Mai qu' avié pas la cambo flaco!)
Èro vengu mena de vaco
A Nimes, aquéu jour: soul, ausè l' agarri.

Iéu que d' asard me i' atrouvère:
Eh! noum-d' un-gàrri! m' escridère,
Sian courrèire peréu!... Mai qu'ai di, fouligau!
Tout acò vèn: — D' aut! te fau courre!
E jujas vèire: sus li moure,
E pèr temouin rèn que li roure,
N'aviéu just courregu qu' après li perdigau!

Fauguè i' ana! I' a Lagalanto,
Qu' entre me vèire, ansin m' aplanto:
— Pos, moun paure pichot, liga ti courrejoun!
E 'nterin, de si cueisso redo
Éu estremavo la mouledo
En de braieto facho en sedo,
Que dès cascavèu d'or à l'entour i' èron joun.

Pèr que l'alen se ie repause,
Prenèn i bouco un brout de sause;
Tóuti, coume d'ami, nous toucan lèu la man.
Trefouli de la petelego,
Emé lou sang que nous boulego,
Tóuti tres, lou pèd sus la rego, [lamp.
Esperan lou signau!... Es douna! Coume un

Tóuti tres avalan la plano!
Tè tu! tè iéu! E dins l'a dano
Un revoulun de pòusso embarro nòsti saut!
E l' èr nous porto, e lou péu tubo...
Oh! qu' afecioun! oh! queto estubo!
Lontèms, dóu vanc que nous atubo,
Creseguèron qu'en front empourtarian l'assaut!

Iéu à la fin prene l' avanço.
Mai fuguè bèn ma maluranço!
Car, en estènt que iéu, coume un fièr Fouletoun,
A la perdudo m' abrivave,
Tout-en-un-cop, mourènt e blave,
Au bèu moumen que li passave,
Darboune, court d'alen, e de mourre-bourdoun!

Mai éli dous, coume quand danson
A-z-Ais li Chivau-frus, se lançon,
Regla, toujour regla. Lou famous Marsihés
Cresié segur de l' avé bello!...
S' èi di qu' avié ges de ratello:
Lou Marsihés, madamisello,
Pamens trouvè soun ome en lou Cri de Mouriés!

Dintre lou pople que i' afloco,
Deja brulavon de la toco...
Ma bello, aguessias vist landa lou Cri!... Velou!
Ni pèr li mount ni pèr li sèrvi,
I' a ges de lèbre, ges de cèrvi
Qu' agon au courre tant de nèrvi!
Lagalanto s' alongo en ourlant coume un loup...

E lou Cri, courouna de gloio,
Embrasso la barro di joio!
Tóuti li Nimausen, en se precepitant,
Volon counèisse sa patrìo:
Lou plat d' estan au soulèu briho,
Li palet dindon, is auriho
Canto l'auboi... Lou Cri reçaup lou plat d'estan.

E Lagalanto? fè Mirèio.
Agroumouli, dins la tubèio
Que lou trapé dóu pople aubouravo à l' entour,
Tenié sarra de si man jouncho
Si dous geinoun; e l' amo pouncho
De l' escorno que tant lou councho,
I degout de soun front éu mesclavo de plour.

Lou Cri l' abordo e lou saludo:
— Souto l' autin d' uno begudo,
Fraire, diguè lou Cri, 'mé iéu vène-t-en lèu!
Vuei lou plesi, deman la reno!
Vène, que beguen lis estreno!
Alin, darrié li grands Areno, [lèu!
Pèr tu, coume pèr iéu, vai, i' a 'nca proun sou-

Mai, aubourant sa caro blavo,
E de sa car que trampelavo
Arrancant si braieto emé d' esquerlo d' or:
— D' abord que iéu l' age m' esbréuno,
Tè! ie respoundeguè, soun tiéuno!
Tu, Cri, la jouinesso t' aciéuno:
Em' ounour pos pourta li braio dóu pu fort.

Acò-d' aqui fuguè sa dicho.
E dins la prèisso que s' esquicho,
Triste coume un long frais que l' an descapela,
Despareiguè lou grand courrèire.
Ni pèr Sant-Jan ni pèr Sant-Pèire,
En-lio jamai s' es plus fa vèire
Pèr courre vo sauta sus l'ouire boudenfla.

Davans lou Mas di Falabrego,
Ansis Vincèn fasié desplego
Di causo que sabié. Li rouito ie venien,
E soun iue negre flamejavo.
Ce que disié, lou brassejavo,
E la paraulo i' aboundavo
Coume un ruscle subit su 'n reviéure maien.

Li grihet, cantant dins li mouto,
Mai d' un cop faguèron escouto;
Souvènt li roussignòu, souvènt l' aucèu de niue
Dins lou bos faguèron calamo;
E pretoucado au founs de l' amo,
Elo, assetado sus la ramo,
Enjusqu' à la primo aubo aurié pas plega l' iue.

— Iéu m' es d' avis, fasi' à sa maire,
Que, pèr l' enfant d' un panieraire,
Parlo rudamen bèn!... O maire, es un plesi
De soumiha, l' ivèr; mai aro
Pèr soumiha la niue 's trop claro:
Escouten, escouten-l' encaro...
Passariéu mi vihado e ma vido à l' ausi!

PERUGIA
UNIONE TIPOGRAFICA COOPERATIVA
(PALAZZO PROVINCIALE)
1906

Prezzo del presente fascicolo . . Cent. 60

